

Ο ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΗΣ.

Διάφορα ἐπίθετα ἐδόθησαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον· ἄλλοι τὸν ὠνόμασαν δρᾶμα, ἄλλοι σκιάν, ἄλλοι πομφόλυγα, ἄλλοι παίγνιον, καὶ ἄλλοι ὄνειρον. Καὶ ἐὰν μὲν εἶναι ὄνειρον, ἡμεῖς εἰμεθα ὑπνοβάται, θαδίζοντες ἐν μέτρῳ ἀβεβαιοτήτος καὶ σκότους, κατατροχόμενοι ὑπὸ φανταμάτων, τυρλούμενοι ὑπὸ τοῦ συμφέροντος, κοιμώμενοι ἐν ἀσφαλείᾳ, διαπαιδαγωγούμενοι ὑπὸ ὀνείρων ἀπατηλῶν, γοητευόμενοι ὑπὸ ἡδονῶν ματαιῶν, καὶ μόλις ἀκαίρως, περὶ παρηκμακυῖαν ἡλικίαν, ἀκούομεν τὴν φωνὴν τῆς φρονήσεως καὶ τοῦ ὀρθοῦ λόγου. Ἐὰν δὲ δρᾶμα, διαδραματίζομεν πρόσωπα, τὰ ὅποια δὲν ἔχομεν τὴν ἐξουσίαν νὰ ἐκλέξωμεν κατ' ἀρέσκειαν. Τοιαῦτα ἢ παρόμοια ἐδυνάμεθα νὰ εἰπώμεν καὶ περὶ τῶν ἄλλων τριῶν ἐπιθέτων.

Ἄλλ' ἐπεὶδὴ ἀποστρέφομαι ἐκ φύσεως τὰ λυπηρὰ καὶ εἶμαι, ὥς ἤθελεν εἰπεῖ ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Κοραῆς, πσιγάρης, δὲν θέλω θεωρῆσαι τοὺς ἀνθρώπους ὥς ὑπνοβατοῦντας, ἢ ὀνειροπολοῦντας, ἢ ὑποκρινόμενους, ἀλλ' ὥς ἀσχελομένους εἰς παιδιάν, τῆς ὁποίας σκοπὸς πρῶτιστος εἶναι ἡ τέρψις ἢ τὸ συμφέρον. Θέλω ἄρα τοὺς διαιρέσει εἰς τέσσαρας κατηγορίας, εἰς ἡδονοδιώκτας, τιμοδιώκτας, ὑπουργηματοδιώκτας, καὶ τυχοδιώκτας ἢ γυναικοδιώκτας. Συγγέω δὲ τὰς δύο ταύτας τελευταίας κατηγορίας, διότι αἱ πλεῖστοι αὐτῶν ἀπαιτοῦσι νὰ εἶναι αἱ γυναῖκες ἀναπόσπαστον τῆς τύχης παρακολούθημα, καὶ ἐνίοτε μάλιστα αἰσθάνονται τὴν ὀρεξιν νὰ ἐνστερνισθῶσι ταύτην καὶ ν' ἀποβάλωσιν ἐκείνας.

Ὁ διώκτης τῶν ἡδονῶν, σκοπὸν μόνον ἔχων νὰ χιρῇ, νὰ χορεύῃ, νὰ λατρεύῃ τὸ ὠραῖον φύλον, νὰ στολιζέται, νὰ μυρίζεται, νὰ τρώῃ καὶ νὰ πίνει, εἶναι τάχα ἄξιός νὰ ἐλκύτῃ ἐν μόνον βλέμμα, ἔστω καὶ λοξόν, ἐφ' ἑαυτοῦ; Αἱ ἡμέραι τοῦ ἐαυτοῦ, ἐν μέτρῳ τοῦ ἐπιγείου παραδείσου, παρέρχονται ὥς σκιά, καὶ αἱ ὀρέξεις του αὐταὶ εἶναι πρότεχairoi. Ἐχει μὲν πρὸ ὀφθαλμῶν τοὺς καρπούς τοὺς ὁποίους ἐπιθυμεῖ νὰ δρέψῃ, ἀλλ' εἴτε νέφος, εἴτε σκότος νυκτερινόν τοὺς καλύπτει, εἴτε μακρύνονται ὑπὸ τοῦ ψύχους. Αἱ ἡδοναὶ σβέννυνται ταχέως, καὶ τὰς διαδέχεται κόρος, ἀηδία, θλίψις, καὶ πολλὰκις ἀνθέεισι, ἕως οὗ πρὸς ἐλθῇ καὶ ὁ σκώληξ αὐτός.

Ὁ διώκων τὴν τιμὴν εἰς τῆς τάξεως τῶν ἐρπετῶν. Ἐρπει κατόπιν τῶν ἰχνῶν ἄλλων ζώων, καὶ μάτην ἀγωνιᾷ ν' ἀκολουθήσῃ τὴν χρυσαλλίδα πτερυγίζουσαν· καὶ ἡ μὲν βασιλεία του εἶναι ὀλιγοχρόνιος, αὐτὸς δὲ ἄξιός πλειοτέρας καταφρονήσεως ἢ ὁ πρῶτος. Εἶναι ὥς κώνωψ ὀχληρὸς ὅστις, γοητευόμενος ὑπὸ τῆς λάμψεως τῆς ἐξουσίας, πέτεται περὶ αὐτήν, καὶ καίωσιν τὰ πτερὰ του, σήπεται ἄσημος μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς του, ἢ ἀποθνήσκει καταφλεγόμενος ὑπὸ τοῦ ἀσθέστου τῆς φιλοδοξίας πυρός.

Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ἐνδιατρίψωμεν περὶ τὰς τρεῖς πρῶτας κατηγορίας, ἐνῶ διὰ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ πα-

ρόντος ἄρθρου ὑπεσχέθημεν νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ τυχοδιώκτου; Τὸ στάδιον τοῦτου εἶναι πολὺ εὐρύτερον, καὶ ἀπαιτεῖ πλειοτέραν ἐπιτηδειότητα, ἢ καὶ αὐτὸς εἶναι ἀξιοκαταφρόνητος, ὥς καὶ οἱ πρῶτοι, καὶ μᾶλλον ἐκείνων ἐγκληματίας. Ὁ σκοπὸς του εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ψηλαφητότερος, καὶ ἀπληρτος ἐπιδιώκει τὰ εὐτελέστερα συμφέροντα. Δὲν τρέχει ποτὲ ἀσκόπως, ἀλλ' ἐνεδριῶν, ὥς κύων κυνηγετικός, ἐπιπίπτει βραγδαίως κατὰ τοῦ θύματός του. Ἀποβλέπων ἀδιακόπως εἰς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν, εἰς τὸ πῶς ν' ἄρπάσῃ τὸ θῦμα τοῦτο διὰ τῶν ἐνύχων του, διαταλεῖ πάντοτε ψυχρὸς, σταθερὸς, ὑπουλός, ὑπομονητικὸς καὶ βραδυσῦργος· τὸ κάλλος δὲν ἀναλύει τοὺς παγετούς τῆς καρδίας του. Καθυποτάσσει τὰς ἡδονάς, θαμάζει τὰ πάθη, περιφρονεῖ καὶ τοὺς συρμούς, καὶ τὰς ἐπιδείξεις, ἐξευτελίζεται καὶ ἔρπει χαμαὶ, καὶ μόνον τὸ συμφέρον ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν. Αἰσθάνεται ἔρωτα διακαῆ πρὸς πᾶσαν γυναῖκα πλουσίαν, ἔστω καὶ γραῖαν, καὶ ἄτιμον, καὶ δυσειδῆ, καὶ ἀνάγωγον, καὶ ἄγενῆ, καὶ φιλάσθενον, ἐνῶ λακτίζει τὸ σῶμα καλὸς, ὁσάκις ἀπαντήσῃ αὐτὸ πορευόμενος πρὸς τὸν ναὸν τῆς τύχης.

Ὑπάρχει ἄλλος χαρακτήρ χαμερπέτερος καὶ βδελυρότερος; Καὶ ὅμως καθ' ἑκάστην βλέπομεν πολλούς, ὅχι μόνον πολιορκούντας τὰς πρὸ τῶν ποδῶν πλουσίας, ἀλλὰ καὶ μακρὰς ἐπιχειροῦντας ὁδοπορίας διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τοιαύτας.

Κυρίως τις ἀφ' αὐτῶν κατηνάλωσεν ἀσωτευόμενος ὕλην τοῦ τῆν περιουσίαν, ἐνυμφεῖθαι, ἀλληλοδιαδόχως δύο γυναῖκας πλουσίας, τὰς ὁποίας εὐτύχησεν, ὥς λέγει αὐτὸς ὁ ἱερός, νὰ θάψῃ, πρὶν ἢ ἐγκαταλείψῃ πρὸς αὐτὸν τὸ βάρος τέκνων. Ἄν δὲ καὶ κατήντησε παρ' ἡλ. Ἐ, ἂν καὶ δὲν ἔχει τί ἀρεστὸν, προσπαθεῖ νὰ νυμφεῖθαι καὶ τρίτην· ἀλλὰ ζητεῖ καὶ πάλιν πλουσίαν· τὴν ἐξηχρειωμένην καρδίαν του δὲν θέλγει οὐδὲ τὸ κάλλος τοῦ σώματος, οὐδὲ ὁ πλοῦτος τῶν ἀρετῶν!

Τοιοῦτος ἀνθρώπος δὲν θέλει πώποτε ἀξιωθῇ οὐδὲ τῆς ὑπολήψεως, οὐδὲ τῆς φιλίας μου.

N.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΧΡΕΟΣ, ΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΟΛΟΣ, τῶν κυριωτέρων ἐπικρατειῶν τῆς Εὐρώπης. Τὸ χρέος ὅλων συμπεσοῦται ἐκ σφ. 56,985,480,000, ὁ στρατὸς, ἐξ ἀνδρῶν 2,618,000, καὶ ὁ στόλος, ἐκ πλοίων 2,633, κατὰ τὴν ἐφεξῆς ἀναλογίαν.

Μεγάλη Βρετανία. Χρέος, (ἄνευ τῶν ἀποικιῶν) 25,000,000,000, στρατὸς, 129,000, στόλος, 678 πλοῖα μὲ 18,000. καννόνων.

Ἰσπανία. Χρέος, 6,500,000,000, στρατὸς, 160,000, στόλος, 50 πλοῖα μὲ 721. καννόνια.